

Anonimizirana različica

Prevod

C-447/24 – 1

Zadeva C-447/24 [Höldermann]ⁱ

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

25. junij 2024

Predložitveno sodišče:

Kammergericht Berlin (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

21. junij 2024

Organ pregona:

Staatsanwaltschaft Berlin

Zadevna stranka:

SO

[...] (ni prevedeno)

**KAMMERGERICHT (VIŠJE DEŽELNO SODIŠČE V BERLINU,
NEMČIJA)**

Sklep

[...] (ni prevedeno)

4 Ws 15/24-151 GWs 1/24

V zadevi pomoči pri izvršitvi v zvezi z

nemškim državljanom

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

SO,

rojenim v Ukrajini,

stanujočim [...] (ni prevedeno) Berlin, [...] (ni prevedeno),

je četrti kazenski senat Kammergericht in Berlin (višje deželno sodišče v Berlinu) 21. junija 2024 sklenil:

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

1. Ali vabilo, vročeno pooblaščenca za vročitve na nacionalnem ozemlju, ki ga je imenoval obsojenec, izpolnjuje zahteve iz člena 9(1)(i)(i), prva alineja, Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ?
2. Ali je treba člen 9(1)(ii) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, razlagati tako, da mora biti sojenje ob podelitvi pooblastila že načrtovano in mora biti zadevna oseba seznanjena z načrtovanim datumom, ali zadostuje, če zadevna oseba pooblastilo podeli ali ga potrdi, ko z gotovostjo ve, da bo potekalo sojenje?
3. Ali je združljivo s primarnostjo prava Unije, da je nemški zakonodajalec v členu 84b(1), točka 2, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) obsodbo na podlagi sojenja v nenavzočnosti določil kot absoluten razlog za nedopustnost, čeprav je ta okoliščina v skladu s členom 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le fakultativni razlog za neizvršitev?
4. Ali se lahko zadevna oseba odpove varstvu, ki izhaja iz člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, in s tem izvršitev sodbe, izrečene v nenavzočnosti, omogoči tudi, če pogoji iz člena 9(1)(i), točke od (i) do (iii), Okvirnega sklepa niso izpolnjeni? Ali predlog izvršitve v izvorni državi, podan pri pristojnem organu države izdajateljice, pomeni tako odpoved?

O b r a z l o ž i t e v

1 A. Dejansko stanje

Predmet postopka je zaprosilo poljskega regionalnega sodišča v Zieloni Góri (Sąd Okręgowy w Zielonej Górze) za izvršitev kazni odvzema prostosti, izrečene zadevni osebi SO, ki je nemški državljani, v Nemčiji.

- 2 1. Regionalno sodišče v Zieloni Góri [...] (ni prevedeno) je obsojenca zaradi članstva v hudodelski združbi, namenjeni nezakoniti proizvodnji cigaret za

storitev davčnih kaznivih dejanj, 5. avgusta 2019 obsodilo na kazen odvzema prostosti enega leta. Obsojenec je zoper to sodbo po svojem zagovorniku vložil pritožbo, ki je bila s sodbo višjega sodišča v Poznau (Sąd Apelacyjny w Poznaniu) z dne 24. marca 2022 [...] (ni prevedeno) zavržena.

- 3 Obsojenec je pri regionalnem sodišču v Zieloni Górze po svoji zagovornici predlagal, naj se kazen odvzema prostosti izvrši v Nemčiji, ker je nemški državljan, stalno živi v Berlinu in tudi njegova družina živi v Nemčiji. Temu predlogu je regionalno sodišče v Zieloni Górze s sklepom z dne 30. januarja 2023 [...] (ni prevedeno) ugodilo in z dopisom z dne 2. februarja 2023 ob posredovanju tega sklepa, potrdila iz člena 4(1) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, sodb regionalnega sodišča v Zieloni Górze in višjega sodišča v Poznau ter obvestila o zaprosilu, naslovljenega na obsojenca (vsakič v poljskem in nemškem jeziku), zaprosilo Staatsanwaltschaft Berlin (državno tožilstvo v Berlinu, Nemčija), kot pristojni nemški organ, za prevzem izvršitve.
- 4 2. Podlaga za postopek prevzema izvršitve na podlagi Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ (kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ) so členi od 84 do 84h IRG (nemški zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah), s katerimi je bil prenesen Okvirni sklep. Ti določajo:

5 „Člen 84 Načelo

(1) Na podlagi tega odstavka je podlaga za pomoč drugi državi članici Evropske unije pri izvršitvi Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), ki je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ (UL 2009, L 81, str. 24) (Okvirni sklep o zapornih kaznih).

(2) Določbe četrtega dela in splošne določbe prvega in sedmega dela tega zakona se uporabljajo,

1. če ta odstavek ne vsebuje nobene posebne ureditve ali
2. če ni bilo predloženo zaprosilo na podlagi Okvirnega sklepa o zapornih kaznih.

(3) Ta odstavek ima, če vsebuje izčrpno ureditev, prednost pred mednarodnimi sporazumi iz člena 1(3).

Člen 84a Pogoji za dopustnost

(1) Z odstopanjem od člena 49 je izvršitev tuje sodbe na podlagi Okvirnega sklepa o zapornih kaznih dopustna samo, če

1. je sodišče v drugi državi članici pravnomočno izreklo zaporno kazen, ki

(a) je izvršljiva in

(b) jo je v primerih iz člena 84g(5) mogoče preoblikovati v kazen, ki ji v nemškem pravu najbolj ustreza,

2. bi bilo mogoče tudi na podlagi nemškega prava, ne glede na morebitne postopkovne ovire in po potrebi ob smiselni prilagoditvi dejanskega stanja, zaradi dejanja, na katerem temelji sodba, izreči kazen, varnostni ukrep ali globo, in

3.

(a) ima obsojena oseba nemško državljanstvo ali zakonito stalno običajno prebivališče v Zvezni republiki Nemčiji in ne poteka postopek za njeno prostovoljno vrnitev ali odstranitev,

(b) obsojena oseba prebiva v Zvezni republiki Nemčiji ali v državi članici, v kateri ji je bila izrečena sodba, in

(c) je obsojena oseba, če prebiva v državi članici, v kateri ji je bila izrečena sodba, v skladu z določbami te države članice podala soglasje k izvršitvi v Zvezni republiki Nemčiji.

(2) Z odstopanjem od odstavka 1, točka 2, je izvršitev v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem dopustna tudi, če nemško pravo ne vsebuje enakih davčnih, carinskih in valutnih določb kot pravo druge države članice.

[...] (ni prevedeno)

Člen 84b Dodatni pogoji za dopustnost

(1) Izvršitev ni dopustna, če

[...] (ni prevedeno)

2. obsojena oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na katerem temelji sodba,

[...] (ni prevedeno)

(3) Z odstopanjem od odstavka 1, točka 2, je izvršitev dopustna tudi, če

1. je bila obsojena oseba pravočasno

(a) osebno povabljen na sojenje, ki se je zaključilo s sodbo, ali

(b) dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo s sodbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila obsojena oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, in

(c) obveščena, da se sodba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,

2. se obsojena oseba, ki je bila seznanjena s postopkom, ki poteka zoper njo in v katerem sodeluje odvetnik, izmika osebnemu vabljenju s tem, da pobegne, ali

3. je obsojena oseba, ki je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem, pooblastila odvetnika, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta odvetnik na sojenju dejansko zastopal.

(4) Z odstopanjem od odstavka 1, točka 2, je izvršitev poleg tega dopustna, če obsojena oseba po vročitvi sodbe

1. izrecno izjavi, da ne izpodbija sodbe, ali

2. ne zahteva ponovnega sojenja ali vloži pritožbe v ustreznem roku.

Obsojena oseba mora biti predhodno izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali do vložitve pritožbe, pri čemer bo imela pravico sodelovati v postopku, ki ji bo omogočil, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči in ki lahko privede do spremembe prvotne sodbe.

Člen 84c Dokumenti

(1) Izvršitev tuje sodbe na podlagi Okvirnega sklepa o zapornih kaznih je dopustna samo, če druga država članica pošlje izvirnik ali overjen prepis sodbe skupaj s potrdilom, ki je izpolnjeno v celoti in se ujema z obrazcem iz Priloge I k veljavni različici Okvirnega sklepa o zapornih kaznih.

[...] (ni prevedeno)

Člen 84d Ovire za odobritev

Odobritev izvršitve, ki je na podlagi členov od 84a do 84c dopustna, se lahko zavrne samo, če

1. potrdilo (člen 84c(1)) ni popolno ali očitno ni skladno s sodbo, ki jo je treba izvršiti, druga država članica pa ni dopolnila ali popravila teh podatkov,

2. je treba sodbo izvršiti zoper osebo, ki je nemška državljanica, in

(a) ta oseba niti nima središča življenjskih interesov v Zvezni republiki Nemčiji niti

(b) ni pristojni organ v drugi državi članici pravnomočno odločil, da ta oseba nima pravice do prebivanja na njenem ozemlju in mora zato, potem ko bo zanj izvrševanje kazenske sankcije prenehalo, oditi v Zvezno republiko Nemčijo,

3. je bilo kaznivo dejanje pretežno storjeno v Zvezni republiki Nemčiji ali na enem od prevoznih sredstev iz člena 4 Strafgesetzbuch (kazenski zakonik),

4. je treba ob prejemu sodbe izvršiti manj kot šest mesecev kazni,

5. je državno tožilstvo ali sodišče ugotovilo, da je tuja sodba le delno izvršljiva, in če s pristojnim organom druge države članice ni bilo mogoče doseči sporazuma glede tega, v kolikšni meri je treba izvršiti sodbo, ali

6. druga država članica ni podala soglasja k temu, da se lahko obsojeno osebo po njeni predaji kazensko preganja, obsodi ali se ji izreče ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo in ki ni podlaga za sodbo.

Člen 84e Odločitev o začasni odobritvi

(1) O odobritvi izvršitve odloča državno tožilstvo, ki je pristojno na podlagi člena 50, drugi stavek, in člena 51. Obsojeni osebi omogoči, da se izreče o zadevi. To ni potrebno, če je bila obsojena oseba zaslišana že v drugi državi članici.

(2) Če državno tožilstvo odloči, da ne bo uveljavljalo ovir za odobritev iz člena 84d, točke od 1 do 6, to odločitev utemelji v predlogu za sodno odločbo o izvršljivosti.

[...] (ni prevedeno)

Člen 84f Sodni postopek

(1) Deželno sodišče, ki je pristojno na podlagi člena 50, prvi stavek, in člena 51, odloči na predlog državnega tožilstva iz člena 84e(2) ali na predlog obsojene osebe iz člena 84e(3), tretji stavek. Državno tožilstvo pripravi odločbo.

(2) Sodišče obsojeni osebi pošlje prepis dokumentov iz člena 84c(1), če je to potrebno za izvrševanje njenih pravic.

(3) V primeru predloga državnega tožilstva za sodno odločbo o izvršljivosti iz člena 84e(2) se obsojeni osebi poleg prepisa iz odstavka 2 vroči tudi prepis odločbe iz člena 84e(2). Obsojeno osebo se pozove, naj se v roku, ki ga določi sodišče, izreče o predlogu državnega tožilstva.

[...] (ni prevedeno)

Člen 84g Sodna odločba

(1) O predlogih za sodno odločbo iz člena 84e(2) in (3) odloči deželno sodišče s sklepom.

[...] (ni prevedeno)

Člen 84h Odobritev po izdaji sodne odločbe

(1) Državno tožilstvo lahko pomoč pri izvršitvi odobri samo, če je bila tuja sodba razglašena za izvršljivo.

(2) Državno tožilstvo odobri izvršitev na podlagi pravnomočne sodne odločbe.

(3) Zoper odločbo o odobritvi ni pritožbe.

(4) O odobritvi se odloči v 90 dneh po tem, ko državno tožilstvo prejme dokumente iz člena 84c(1). Odločbo o dokončni zavrnitvi izvršitve je treba utemeljiti.“

- 6 3. Državno tožilstvo v Berlinu je pri senatu za izvršitev kazni Landgericht Berlin (deželno sodišče v Berlinu, Nemčija) (od 1. januarja 2024: Landgericht Berlin I (deželno sodišče v Berlinu I, Nemčija)) vložilo predlog, naj razglasi za dopustno izvršitev kazni odvzema prostosti iz sodbe regionalnega sodišča v Zieloni Góri.
- 7 Obsojenec je v postopku pred senatom za izvršitev kazni ugovarjal predlogu državnega tožilstva v Berlinu. Trdil je zlasti, da je bil osebno navzoč zgolj dva dneva od po njegovih navedbah skupno 28 dni, na katere je potekala glavna obravnava na prvi stopnji, ki je trajala več kot štiri leta in pol. Na glavni obravnavi v pritožbenem postopku naj prav tako ne bi bil osebno navzoč. Ali ga je 26 drugih dni, na katere je potekala glavna obravnava na prvi stopnji, in na sojenju v pritožbenem postopku zastopal zagovornik, naj ne bi vedel.
- 8 Senat za izvršitev kazni je nato pridobil dodatne informacije od regionalnega sodišča v Zieloni Góri. To je z dopisom z dne 31. julija 2023 sporočilo, da se je obsojenec 3. decembra 2012, 30. januarja 2014 in 22. maja 2014 udeležil glavne obravnave na prvi stopnji, izpovedal o vsebini in predlagal, naj se naslednji naroki v primeru njegovega izostanka opravijo v njegovi nenavzočnosti. Obsojenca naj bi se poučilo o njegovi pravici do udeležbe na sojenju in o tem, da je dolžan sporočiti spremembo svojega naslova za vabljenje in navesti naslov za vabljenje na Poljskem.
- 9 Obsojenec naj se ne bi udeležil sojenja v pritožbenem postopku. Vendar naj bi za zastopanje pooblastil zagovornika, ki naj bi bil navzoč na sojenju na obeh stopnjah. Navzočnost obtoženca na pritožbeni stopnji naj – tako kot navzočnost zagovornika – na podlagi poljskega prava ne bi bila obvezna. Vabilo na sojenje v pritožbenem postopku naj bi bilo vročeno na poljski naslov za vročanje – naslov pisarne njegovega zagovornika – ki naj bi ga navedel obsojenec.
- 10 Regionalno sodišče v Zieloni Góri je na dodatno poizvedbo senata za izvršitev kazni z dopisom z dne 19. septembra 2023 v zvezi z glavno obravnavo na prvi stopnji sporočilo, da so bili na obravnavi 30. januarja 2014 sporočeni datumi naslednjih narokov 4., 24. in 31. marec 2014, na obravnavi 22. maja 2014 pa datum naslednjega naroka 26. maj 2014, tako da je bil obsojenec osebno vabljen na te naroke. Poleg tega naj bi regionalno sodišče v Zieloni Góri obsojenca vabilo na njegov nemški naslov in na naslov njegovega zagovornika, ki ga je navedel kot naslov za vročanje na Poljskem. Na nemški naslov naj bi bila vročena vabila za

naroke 8. julija 2013, 30. januarja, 22. in 26. maja, 24. junija in 16. septembra 2014, 1., 2., 15. in 16. oktobra 2015, 7. aprila, 3. junija, 29. novembra in 16. decembra 2016 ter 3. julija, 8. septembra, 27. novembra in 29. decembra 2017. Na naslov zagovornika naj bi bila vročena vabila za naroke 1., 2. in 15. oktobra 2015, 7. aprila, 6. in 24. oktobra, 29. novembra in 16. decembra 2016, 3. julija, 8. septembra, 27. novembra in 29. decembra 2017, 5. februarja, 9. aprila, 21. maja, 29. junija, 31. avgusta in 29. oktobra 2018 ter 15. in 22. julija 2019. Zagovornik obsojenca naj bi se udeležil obravnav 5. decembra 2011, 3. decembra 2012, 19. septembra 2013, 30. januarja in 22. maja 2014, 3. junija 2016, 8. septembra in 27. novembra 2017 ter 5. februarja 2018. Naslednjih 34 narokov (28. maja, 24. junija, 16. in 17. septembra, 6. in 7. oktobra ter 15. decembra 2014; 2. in 27. marca, 16. in 26. junija, 1., 2., 15. in 16. oktobra ter 16. novembra 2015; 7. aprila, 18. julija, 29. avgusta, 6. in 24. oktobra, 29. novembra ter 16. decembra 2016; 17. januarja, 3. februarja, 29. septembra in 29. decembra 2017; 9. aprila, 21. maja, 29. junija, 29. oktobra in 16. novembra 2018; 15. in 22. julija 2019) naj se zagovornik, ki je bil vsakič pravilno vabljen, ne bi udeležil.

- 11 Senat za izvršitev kazni Landgericht Berlin (deželno sodišče v Berlinu) je nato s sklepom z dne 24. novembra 2023 [...] (ni prevedeno) zavrnilo predlog državnega tožilstva v Berlinu, naj razglasi za dopustno izvršitev kazni v Nemčiji. Na podlagi informacij regionalnega sodišča v Zieloni Góri naj obsojenec ne bi bil vabljen na naroke za glavno obravnavo, ki so potekali 17. septembra ter 6. in 7. oktobra 2014, 2. in 27. marca 2015, 17. januarja in 3. februarja 2017 ter 8. septembra in 16. novembra 2018, pri čemer naj ne bi bilo razvidno, da so se na teh narokih opravljala procesna dejanja, ki so bila pomembna izključno za soobtožence, ne pa tudi za obsojenca. Tudi naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, da je obsojenec za te naroke izvedel na drug način. Prav tako naj ga na njih ne bi zastopal zagovornik.
- 12 4. Državno tožilstvo v Berlinu je zoper ta sklep v predpisani obliki in predpisanem roku vložilo pritožbo.
- 13 Meni, da navzočnost obsojenca na posameznih narokih, na katerih se je izrekel o zadevi in predlagal, naj se naroki izvedejo tudi v njegovi nenavzočnosti, zadostuje, ker naj bi se avtonomno odločil, da se naslednjih narokov ne bo udeležil. Poleg tega naj bi obsojenec po svoji zagovornici pri regionalnem sodišču v Zieloni Góri sam predlagal izvršitev v Zvezni republiki Nemčiji in se s tem odpovedal varstvu iz člena 84b(1), točka 2, IRG.
- 14 5. Senat je pri obravnavi pritožbe kot izhodišče štel, da je Sodišče Evropske unije v zvezi s postopkom predaje odločilo, da je treba člen 4a Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, razlagati tako, da je za vprašanje navzočnosti bistveno sojenje v pritožbenem postopku (sodba Sodišča Evropske unije z dne 10. avgusta 2017, C-270/17 PPU, [EU:C:2017:628]; potrjena s sodbama z dne 21. decembra 2023, C-397/22 in C-398/22, [EU:C:2023:1030 in EU:C:2023:1031]), in da je glede na to, da sta besedili člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584 in člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909 enaki ter glede na to, da obe določbi izhajata iz sprememb na podlagi

Okvirnega sklepa 2009/299, tudi za prevzem izvršitve bistveno sojenje v pritožbenem postopku pred pritožbenim sodiščem v Poznau, na katerem je obsojenca glede na stanje spisa zastopal zagovornik, ki ga je pooblastil.

- 15 Pravni zastopnik zahtevane osebe je v zvezi s tem podal to stališče: obsojenec naj ne bi bil seznanjen s sojenjem v pritožbenem postopku. Na svoj nemški naslov (ki naj bi bil poljskim organom znan) naj ne bi bil povabljen. Zato naj tudi ne bi mogel „[...] bi[ti] seznanjen[a] z načrtovanim sojenjem“ in pooblastiti zagovornika za zastopanje na glavni obravnavi.
- 16 Senat je pravnega zastopnika nato pozval, naj predloži pojasnilo poljskega zagovornika, ki je obsojenca zastopal v postopku vsebinskega odločanja, za to, da obsojenca ni obvestil o datumu sojenja v pritožbenem postopku in ga je na tem sojenju zagovarjal brez pooblastila, ker bo senat v nasprotnem primeru – ob upoštevanju običajne odvetniške prakse – štel, da velja nasprotno. Pravni zastopnik je na podlagi tega poziva predložil pojasnilo zagovornika, odvetnika [...] (ni prevedeno), z dne 28. februarja 2024, v skladu s katerim je bil zagovornik obsojenca in je njegovo pooblastilo veljalo tako za postopek na prvi kot tudi za postopek na drugi stopnji. Obsojenec naj bi tudi kot poljski naslov za vročanje navedel naslov njegove odvetniške pisarne, na katerega so se mu lahko na podlagi poljskega prava veljavno vročali dopisi. Na sojenju v pritožbenem postopku pred pritožbenim sodiščem v Poznau naj bi obsojenca kot njegov substitut zastopala odvetnica [...] (ni prevedeno). Da obsojenca ni obvestil o datumu sojenja, naj bi bilo možno, ker naj njegova navzočnost na sojenju ne bi bila obvezna in naj bi ga zastopala odvetnica [...] (ni prevedeno).
- 17 Člen 138 poljskega zakona o kazenskem postopku (Kodeks postępowania karnego – kpk) v zvezi z imenovanjem pooblaščenca za vročitve na nacionalnem ozemlju določa:

„Stranka ali oseba, ki ni stranka, katere pravice so bile kršene in ki prebiva v tujini, mora določiti osebo na nacionalnem ozemlju za sprejemanje vročitev; če ne izpolni te obveznosti, se za vlogo šteje, da je vročena, če je bila poslana na zadnji znani naslov na nacionalnem ozemlju ali, če takega naslova ni, če je bila dana v spis.“

18 B. Obrazložitev vprašanj za predhodno odločanje

1. Senat šteje za *acte éclairé*, da je treba pojem „sojenj[e], ki se je zaključilo z odločbo“ iz člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, razumeti tako, da v primeru kazenskega postopka, v katerem se odloča na več stopnjah, zajema samo stopnjo, na kateri je bila izdana odločba, s katero je bilo po ponovni – dejanski in pravni – vsebinski presoji zadeve dokončno odločeno o krivdi zadevne osebe in o njeni obsodbi; to je v obravnavanem primeru sojenje v pritožbenem postopku z dne 24. marca 2022 pred pritožbenim sodiščem v Poznau, ne pa sojenje na prvi stopnji, ki ga je upošteval senat za izvršitev kazni.

- 19 Sicer Sodišče – kolikor je razvidno – tega za člen 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, še ni odločilo. Vendar je v tem smislu razložilo pojem „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ iz člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ (sodba z dne 10. avgusta 2017, op. cit.), in pri tem vztrajalo s sodbama z dne 21. decembra 2023 (op. cit.), izdanima na podlagi predložitvenih sklepov senata z dne 14. junija 2022 [...] (ni prevedeno). Ker je besedilo člena 4a Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, enako kot besedilo člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, ker se obe spremembi nanašata na isti okvirni sklep in ker niso razvidni razlogi, iz katerih bi bilo treba primere predaje zaradi izvršitve na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ obravnavati drugače kot primere prevzema izvršitve na podlagi Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, senat meni, da se lahko sodna praksa, ki je izšla v zvezi s členom 4a Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, nedvomno uporablja in vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču glede tega ni potrebna.
- 20 2. Poleg tega se senat nagiba k stališču, da je treba prav tako šteti za *acte éclairée*, da vabilo, ki je bilo poslano zagovorniku kot pooblaščenca za vročitve, ne izpolnjuje zahtev iz člena 9(1)(i)(i), prva alineja, Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ. Sodišče je namreč v zvezi s členom 4a(1)(a)(i) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, presodilo, da vabilo na obravnavo, izročeno polnoletnemu članu gospodinjstva zadevne osebe, ki se je zavezal, da bo to vabilo izročil tej osebi, izpolnjuje pogoje iz člena 4a(1)(a)(i) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le, če se je na podlagi izdanega evropskega naloga za prijetje mogoče prepričati, da je ta član to vabilo zadevni osebi dejansko izročil in, glede na okoliščine primera, kdaj je to storil. Tako mora odreditveni pravosodni organ v izdanem evropskem nalogu za prijetje navesti elemente, na podlagi katerih je ugotovil, da je zadevna oseba dejansko uradno prejela informacije o datumu in kraju svojega sojenja (sodbi z dne 24. maja 2016, C-108/16, EU:C:2016:346, in z dne 21. decembra 2023, C-397/22, op. cit.). Ta sodna praksa bi se verjetno lahko uporabila za potrdilo iz člena 4(1) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, ki v obravnavanem primeru ne vsebuje takih podatkov.
- 21 Vendar se obravnavano dejansko stanje od dejanskega stanja, o katerem je odločalo Sodišče, razlikuje v tem, da je obsojenec v skladu z določbo člena 138, prvi polstavek, kpk pristojnim pravosodnim organom prejemnika vročitve s tem, da je njegov naslov navedel kot naslov za vročanje na nacionalnem ozemlju, izrecno imenoval za pooblaščenca za vročitve. To bi bilo mogoče razumeti tako, da je obsojenec s tem izjavil, da se za vročitve, opravljene pooblaščenca za vročitve, šteje, da so bile opravljene obsojencu.
- 22 Zato senat sprašuje:

Ali vabilo, vročeno pooblaščenca za vročitve na nacionalnem ozemlju, ki ga je imenoval obsojenec, izpolnjuje zahteve iz člena 9(1)(i)(i), prva alineja, Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ?

- 23 3. Če vabilo obsojenca na sojenje v pritožbenem postopku, izročeno njegovemu zagovorniku, pooblaščenemu za vročitve, ne izpolnjuje zahtev iz člena 9(1)(i)(i), prva alineja, Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, je treba presoditi, ali je bil obsojenec na sojenju v pritožbenem postopku zastopan na način, ki odpravlja razlog za zavrnitev. Sicer ga je zastopala zagovornica po pooblastilu (odvetnica [...] (ni prevedeno), ki je nastopala kot substitut njegovega zagovornika po pooblastilu). Vendar se postavlja vprašanje, ali je obsojenec to odvetnico oziroma odvetnika [...] (ni prevedeno) „seznanjen z načrtovanim sojenjem [...] pooblastil [...], da [ga] zastopa na sojenju“, torej, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 9(1)(i)(ii) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, ki je bil v nemško pravo prenesen s členom 84b(3), točka 3, IRG.
- 24 Besedilo Okvirnega sklepa *prima facie* nakazuje, da mora biti sojenje načrtovano pred podelitvijo pooblastila. Vendar taka razlaga ni obvezna in v zvezi s pritožbenim postopkom (vsekakor v primeru pritožbe obtoženca) tudi ni ustrezna. Praviloma obtoženec, ki je obsojen na prvi stopnji, svojega zagovornika, ko mu naroči, naj vloži pritožbo, tudi pooblasti za zastopanje na sojenju v pritožbenem postopku, tudi za primer, da na sojenju ne bo navzoč, če je to na podlagi nacionalnega prava dopustno in če navzočnost obtoženca na sojenju v pritožbenem postopku ni predpisana. Takrat obtoženec z gotovostjo ve, da bo potekalo sojenje v pritožbenem postopku, ker vlaga pritožbo, ni pa še seznanjen z natančnim datumom načrtovanega sojenja na pritožbenem sodišču.
- 25 Senat meni, da taka seznanjenost zadostuje, ker se lahko v nadaljevanju postopka izključno obtoženec, ki je vložil pritožbo, odloči, ali bo ohranjal stik s sodiščem in svojim zagovornikom, da bi lahko izvedel za datum, oziroma ali – tako kot obsojenec – ne bo ali bo le občasno ohranjal ta stik. Taka razlaga člena 9(1)(i)(ii) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, je tudi skladna z besedilom te določbe, če se jo razume tako, da mora biti zadevna oseba seznanjena (zgolj) s tem, da bo sojenje (ki bo načrtovano šele po podelitvi pooblastila) zagotovo potekalo, ni pa ji treba biti seznanjena z natančnim datumom sojenja.
- 26 Vendar si je možno predstavljati tudi (izjemne) primere, v katerih zagovornik brez vednosti obtoženca vloži pritožbo, če nima stika s svojo stranko in želi preventivno paziti na pritožbeni rok. Tudi v teh primerih pa se – zlasti v primeru zagovornika po pooblastilu, ki ga mora obtoženec plačevati – pritožbeni postopek vsekakor ne nadaljuje brez posveta s stranko in njene potrditve. Zato senat na podlagi tega, da je zagovornik po pooblastilu (oziroma zagovornica kot njegov substitut) prišel na pritožbeno sodišče, sklepa, da je tak posvet z obsojencem potekal in je bil ta (najpozneje) ob tem zagotovo seznanjen z bližajočim se

sojenjem v pritožbenem postopku, odvisnim izključno od njegovega razpolaganja, tudi če bi se izkazalo, da datum tega sojenja ob posvetu še ni bil določen.

27 Zato senat sprašuje:

Ali je treba člen 9(1)(i)(ii) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, razlagati tako, da mora biti sojenje ob podelitvi pooblastila že načrtovano in mora biti zadevna oseba seznanjena z načrtovanim datumom, ali zadostuje, če zadevna oseba pooblastilo podeli ali ga potrdi, ko z gotovostjo ve, da bo potekalo sojenje?

28 4. Če je treba člen 9(1)(i)(ii) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, razumeti tako, da mora biti sojenje ob podelitvi pooblastila že načrtovano in mora biti zadevna oseba seznanjena z načrtovanim datumom, in če vabilo, vročeno pooblaščenca za vročitve, ne izpolnjuje zahtev iz člena 9(1)(i)(i), prva alineja, Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, prevzem izvršitve na podlagi člena 84b(1), točka 2, IRG ne bi bil dopusten, ker ne bi bil podan izjemni primer na podlagi člena 84b(3), točka 3, IRG.

29 Vendar člen 9(1) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, določa diskrecijsko pravico pristojnega organa države izvršiteljice („lahko zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije“). Vendar ta določba glede tega ni bila v celoti prenesena v nemško pravo. Člen 84b(1), točka 2, IRG določa absoluten razlog za nedopustnost („Izvršitev ni dopustna“), ki ne velja le v izjemnih primerih iz člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa in v primeru, ki je bil že prej razvit v nemški sodni praksi, da se zahtevana oseba, ki je bila seznanjena s postopkom, v katerem sodeluje odvetnik, izmika osebnemu vabljenju s tem, da pobegne (člen 84b(3), točka 2, IRG). Nemško pravo ne določa, da ima pravosodni organ države izvršiteljice pri tem diskrecijsko pravico.

30 Senat ne more neposredno uporabiti Okvirnega sklepa, saj okvirni sklepi nimajo neposrednega učinka (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 24. junija 2019, C-573/17, EU:C:2019:530, točka 69). Vendar zanj velja obveznost skladne razlage nacionalnega prava, zato da bi dosegel rezultat, določen v okvirnem sklepu (glej navedeno sodbo Sodišča Evropske unije, točki 72 in 73), pri čemer pa je razlaga *contra legem* izključena (glej navedeno sodbo Sodišča Evropske unije, točka 76).

31 To pomeni, da člena 84b(1), točka 2, IRG ni mogoče razlagati tako, da bi bila diskrecijska pravica senata pri preizkusu razloga za nedopustnost širša od izjem iz člena 84b(3) in (4), IRG. Senat obravnavanega primera tudi ne more ovrednotiti kot „pobeg“ v smislu člena 84b(3), točka 2, IRG, ker se je obsojenec kot nemški državljani ob vednosti poljskih pravosodnih organov vrnil v Nemčijo.

32 Če bi imel senat pravico odločati v okviru diskrecijske pravice v smislu člena 9(1) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom

2009/299/PNZ, bi prevzem izvršitve štel za dopusten. Obsojenec kljub temu, da je vložil pritožbo, ni ohranjal zadostnega stika s poljskimi pravosodnimi organi in s svojim zagovornikom, katerega naslov pisarne je imenoval kot naslov za vabljenje. Očitno ni bil zainteresiran za to, da bi se sam udeležil sojenja v pritožbenem postopku. Poleg tega je sam zaprosil za prevzem izvršitve. Senat ob upoštevanju teh okoliščin meni, da ni treba zavarovati interesa obsojenca za zavrnitev izvršitve kazenske sankcije v Nemčiji.

33 Zato senat sprašuje:

Ali je združljivo s primarnostjo prava Unije, da je nemški zakonodajalec v členu 84b(1), točka 2, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) obsodbo na podlagi sojenja v nenavzočnosti določil kot absoluten razlog za nedopustnost, čeprav je ta okoliščina v skladu s členom 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le fakultativni razlog za neizvršitev?

34 Senat dodaja, da na podlagi sodb Sodišča z dne 21. decembra 2023 (op. cit. in C-396/22 [EU:C:2023:1029]) tudi to vprašanje šteje za *acte éclairé*, vendar ga preventivno, glede na njegov pomen in glede na to, da se zakonodajalec ni odzval na sodbi Sodišča z dne 21. decembra 2023, kljub temu postavlja.

35 5. Državno tožilstvo v Berlinu kot pritožnik meni, da se je obsojenec sam odpovedal varstvu, ki izhaja iz člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, oziroma iz člena 84b(1), točka 2, IRG, s tem, ko je pri regionalnem sodišču v Zieloni Górici predlagal izvršitev kazni v Nemčiji.

36 Z državnim tožilstvom se je treba strinjati, da obsojenec ravna protislovno, če po eni strani na Poljskem – brez vlaganja pridržkov ali ugovorov zoper obsodbo – predlaga izvršitev kazni v Nemčiji, po drugi strani pa v Nemčiji ugovarja dopustnosti izvršitve. Vendar senat meni, da lahko to ravnanje upošteva samo v okviru diskrecijske pravice – ki mu je nemško pravo ne priznava – kot je bilo pojasnjeno zgoraj. Senat meni, da ni zakonske podlage za to, da bi lahko štel, da se je obsojenec s predlogom odpovedal varstvu, ki izhaja iz člena 9(1) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, in iz člena 84b(1), točka 2, IRG, na podlagi katere bi lahko sklepal, da je varstvo za obsojenca dispozitivno.

37 Vendar bi bil lahko argument za to, da je stališče državnega tožilstva v Berlinu pravilno, da tudi člen 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, določa položaje, v katerih lahko obsojenec s svojimi procesnimi dejanji odloči, ali želi uveljavljati varstvo zoper izvršitev sodbe, ki je bila izrečena v njegovi nenavzočnosti. Točka (iii) namreč določa, da se oseba lahko odpove izpodbijanju sodbe, ki je bila izrečena v nenavzočnosti. Če je torej lahko izvršljivost sodbe odvisna od razpolaganja

obsojenca, bi si bilo mogoče tudi za nadaljevanje postopka izvršitve predstavljati tako razpolagalno upravičenje, ki bi ga obsojenec v tem primeru uveljavljal s tem, da je pri regiopnalnem sodišču v Zieloni Góri predlagal izvršitev kazni v Nemčiji, s čimer bi priznal sodbo.

38 Zato senat sprašuje:

Ali se lahko zadevna oseba odpove varstvu, ki izhaja iz člena 9(1)(i) Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, in s tem izvršitev sodbe, izrečene v nenavzočnosti, omogoči tudi, če pogoji iz člena 9(1)(i), točke od (i) do (iii), Okvirnega sklepa niso izpolnjeni? Ali predlog izvršitve v izvorni državi, podan pri pristojnem organu države izdajateljice, pomeni tako odpoved?

[...] (ni prevedeno)